

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΔΟΜΕΤΙΟ

Την Πέμπτη, 22 Ιουλίου, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλυλυρίας κ.κ. Νικηφόρος τέλεσε τα αποκαλυπτήρια αναμνηστικής πλάκας του ήρωα Κωνσταντίνου Οικονομίδη. Η τελετή άρχισε με Τρισάγιο στη μνήμη του ήρωα, του οποίου προέστη ο Πανιερώτατος, έγιναν αναφορές στη ζωή, τους αγώνες και το θάνατο του Κωνσταντίνου Οικονομίδη και ακολούθησαν τα αποκαλυπτήρια της αναμνηστικής πλάκας.

Κατά την τελετή ο Πανιερώτατος εκφώνησε τον πιο κάτω εμπνευσμένο λόγο:

«Ο Κωνσταντίνος Οικονομίδης ήταν ένας εξέχων άνθρωπος, εκ των συνήθων. Αγωνίστηκε να πραγματώσει τὰ όράματα της ζωής του, και προσέφερε τό νενομισμένο μερίδιό του στην πατρίδα και την κοινωνία.

Ός μαθητής συμμετέχει στον άγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59, συλλαμβάνεται και βασανίζεται.

Οι φιλολογικές, οί παιδαγωγικές και δημοσιογραφικές σπουδές του στην Αθήνα του άνοίγουν νέους όρίζοντες για προσφορά. Στους μαθητές του, ως δάσκαλος, δίδασκε τὰ ελληνικά γράμματα και τίς αξίες της ελληνικής παιδείας, την έλευθερία, τί δημοκρατία, τί δικαιοσύνη, την άρετή.

Στην κοινωνική του ζωή «πάντα νοιαζόταν για τους άλλους», σημειώνει η Λένια Καττάμη, τότε σύζυγός του, στό βιβλίο της «Όταν οί μνήμες ξυπνούν».

Δημιούργησε την άγια οίκογένειά του, και άγωνιζόταν με υπέρβαση έαυτού για την εύτυχία και την ευημερία της. Η ζωή της οίκογένειας κυλούσε μέσα σέ άγάπη και ειρήνη. Ό καλός Κωνσταντίνος όνειρευόταν ένα κόσμο ωραίο για την οίκογένειά του, την πατρίδα του και τόν κόσμο όλο.

Όμως, στις 22 Ιουλίου του 1974, κατά τίς άπο-

φράδες εκείνες ήμέρες της τουρκικής εισβολής, βλήμα όλμου τόν τραυμάτισε θανάσιμα μπροστά στην είσοδο του σπιτιού του.

Ό θάνατος του Κωνσταντίνου Οικονομίδη, του ειρηνικού οίκογενειάρχη, του ιδεολόγου καθηγητή και του κοινωνικού εργάτη, που όραματιζόταν ένα όμορφο κόσμο, άποτελεί έγκλημα κατά της δικαιοσύνης.

Η δικαιοσύνη δέν μερίζεται σέ διαβαθμίσεις, είναι μία και ένιαία. Όπως είπε ό Κλήμης ό Άλεξανδρείας: «Η δικαιοσύνη τετράγωνός έστι, πάντοθεν ίση και όμοία έν λόγω, έν έργω, έν άποχρή κακών, έν εύποιία, έν τελειότητι γνωστική».

Όταν τραυματίζεται και κατ' έλάχιστο ή δικαιοσύνη, προσβάλλεται όλόκληρη. Δέν έχει σημασία άν ό άδικούμενος είναι μικρός και άσήμαντος. Καί ή άδικία κατά του τελευταίου ανθρώπου τραυματίζει τί σύνολη δικαιοσύνη. Καί αναφέρεται προσβλητικά στό φορέα και στό χορηγό της δικαιοσύνης, που είναι ό ίδιος ό Θεός.

Οί κινούμενες γνώμες των ανθρώπων, οί όποίες λειτουργούν κατά τά συμφέροντα των ίσχυρών,

δέν συνιστοῦν τή δικαιοσύνη, ἀφοῦ ἔχουν τό γνώρισμα τῆς ἐπιβολῆς κατά τῶν ἀδυνάτων καί τῆς ἐκμετάλλευσής τους. Ἡ δικαιοσύνη πηγάζει ἀπό τόν ἴδιο τό Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι δικαιοκρίτης καί ἀπροσωπόληπτος, καί αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού ἐντέλλεται: «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἠσ. 26, 9).

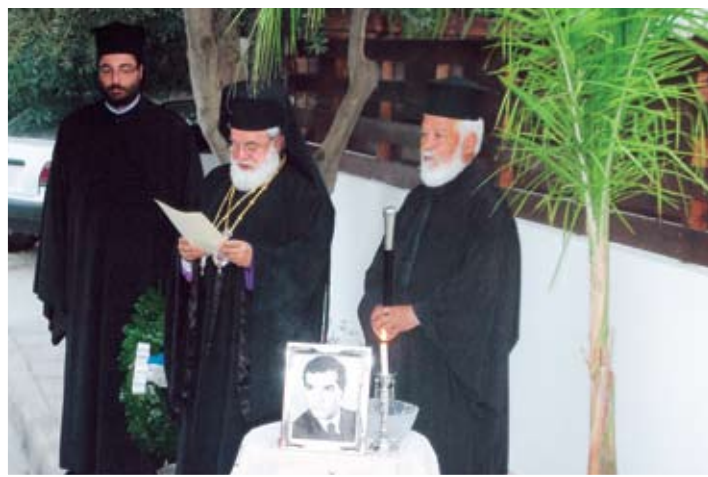
Ὅταν διαπράττεται ἀδικία καί καταπατεῖται ἡ δικαιοσύνη, οἱ ἄνθρωποι, τά κράτη καί οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί πρέπει νά εἶναι καί ὁμόφωνοι καί ἀλληλέγγυοι. Ἄν ἀδιαφοροῦν καί σιγοῦν, καθίστανται συνένοχοι στήν ἀδικία. Τό ἀλληλέγγυο καί φιλόανθρωπο τῆς δικαιοσύνης ἐξέφρασε καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος, διακηρύσσοντας ὅτι: «Δικαιοσύνης ἐνδειξίς, τό μή μόνον αὐτόν εἶναι δίκαιον, ἀλλά καί τό ἑτέροισ ἐν ἁμαρτίᾳ καταπεσόντας ἐξαίφνης δικαίους ποιεῖν».

Ἀλήθεια, σέ τί ἔπταιε ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονομίδης, ὥστε νά στερηθεῖ τή ζωή του; Σέ τί ἔπταιε ἡ σύζυγός του, ὥστε νά γευθεῖ τή λυγρή χηρεία; Σέ τί ἔπταιαν τά ἀνήλικα παιδιά του, ὥστε νά χάσουν τόν προστάτη τους στή ζωή; Σέ τί ἔπταιαν, γενι-

κά, οἱ Κύπριοι, ὥστε νά δεχθοῦν ἀνηλεῆ θάνατο, νά βιασθοῦν, νά ἐκδιωχθοῦν ἀπό τίς ἐστίες καί τίς περιουσίες τους καί νά καταστοῦν πλάνητες στήν ἰδιά τους τήν πατρίδα;

Γιά τήν ἀδικία κατά τοῦ προσώπου του καί τῆς οἰκογένειάς του ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονομίδης ἐγκαλεῖ τοὺς ἐνόχους στόν θρόνο τοῦ δικαιοκρίτη Θεοῦ, καί ζητεῖ δικαίωση. Μαζί του ἐγκαλοῦν γιά τή σέ βάρος τους ἀδικία ἀπό τήν κτηνώδη τουρκική εἰσβολή καί ὅλοι οἱ Κύπριοι.

Δυστυχῶς, τά τραγικά γεγονότα τοῦ 1974 ἀποτελοῦν συνέχεια τῶν ἀδικῶν σχεδίων κατά τῆς Κύπρου. Μέ τό σχῆμα τῶν διπυρρμένων συνομιλιῶν, πού προηγήθηκαν, μέ τή συμμετοχή τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Τουρκίας, φάνηκε ὅτι ἐπιτεύχθηκε λύση αὐτονόμων τουρκικῶν θυλάκων ἀπό τήν Καρπασία ὡς τήν Πάφο. Ἀλλά μέ τό μόρφωμα τοῦτο ἡ Κύπρος μετατρεπόταν σέ ἓνα τρύπιο κόσκινο. Ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος δέν δέχθηκε τήν ἀδικη αὐτή λύση πρὸς μεγάλη ἀμνηχανία τῶν παρακολουθούτων τότε Ἀγγλῶν καί Ἀμερικανῶν.

Αναμνηστική φωτογραφία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου μαζί με την κυρία Λένια Καττάμη (τότε σύζυγο του μακαριστού ήρωα Κωνσταντίνου Οικονομίδη)

Έτσι επιστράτευσαν τήν Χούντα τῶν Ἀθηνῶν, προκειμένου νά ἐπιβάλουν μιᾶ ἄδικη λύση στήν Κύπρο. Αὐτή, ἐνεργώντας προδοτικά, διέπραξε τό ἐγκληματικό πραξικόπημα, ἀπομακρύνοντας τόν Ἐθνάρχη Μακάριο, μέ τά γνωστά σέ ὅλους μας τραγικά παρακολουθήματα.

Καί τό ἐγκλημα τῆς ἀδικίας σέ βάρος τοῦ λαοῦ μας, ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει καί νά διαιωνίζεται, παρά τίς γνωστές διακηρύξεις Διεθνῶν Ὄργανισμῶν καί αὐτῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιά σεβασμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὅλων τῶν λαῶν. Ἐτσι ἡ ἀδράνεια καί ἡ ἀνοχή τους ἤ καί ἡ ὑποκρισία τους μεταποιεῖται σέ συμμετοχή καί συνενοχή τους στό ἐγκλημα τῆς ἀδικίας πού διαπράττεται στόν τόπο μας.

Γιατί, πῶς ἄλλοιῶς μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ ἡ στάση τους, ὅταν μέ ἀπάθεια καί χωρίς ἀντίδραση παρακολουθοῦν ἤ καί θωπεύουν τήν Τουρκία, ὅταν αὐτή προβαίνει σέ βάνανυσες παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στήν ἰδίᾳ τῆς τῆν χώρα ἤ σέ ἐθνικά ξεκαθαρίσματα τῶν λαῶν καί ἐπιβάλλει ρατσιστικές λύσεις ἤ βαρύνεται μέ τά ἐγκλήματα τῆς γενοκτονίας τῶν Ποντίων καί τῶν Ἀρμενίων; Ἡ, ὅταν, ἀκόμη,

ἀκούουν, καί δέν ἀντιδροῦν, τόν εἰσηγητή τοῦ νεοοθωμανισμοῦ, ὡς μεγάλη ἰδέα τῆς Τουρκίας, ὑπουργό Ἐξωτερικῶν Ἀχμέτ Νταβούτογλου, νά ἀπειλεῖ τήν Ἑλλάδα καί νά ζητεῖ τήν ὑποταγή της, ἢ νά διεκδικεῖ γιά λόγους γεωπολιτικούς καί στρατηγικούς γιά τή χώρα του ὁλόκληρη τήν Κύπρο καί νά λέει ξεκάθαρα στό βιβλίο του «Τό στρατηγικό βάθος», τό ὅποιο πρόσφατα κυκλοφόρησε, μεταξύ ἄλλων, καί τά ἑξῆς: «Καί νά μὴν ὑπῆρχε οὔτε καί ἓνας μουσουλμάνος Τοῦρκος στήν Κύπρο, ἡ Τουρκία ὀφείλει νά κρατεῖ τό ζήτημα τῆς Κύπρου ἀνοικτό»;

Ἀλλά δέν εἶναι αὐτός ὁ κόσμος τῆς δικαιοσύνης. Ἦδη ἡ μετανεωτερική ἐποχή καταρρέει. Ἡ ἑξατομίκευση καί ἡ χυδαιοποίηση τοῦ ἀνθρώπου ἔφθασε στά ἔσχατα ὅρια. Τό καινούργιο γεννιέται. Ἀνατέλλει ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐνιαίας καί ἀπόλυτης, πού δέν δέχεται κανένα τραῦμα. Τή δύναμη τοῦ δικαίου δέν μπορεῖ καμιά ταφόπετρα νά τήν ἔχει γιά πάντα θαμμένη. Τό ἀντίτιμο κατεβλήθη. Εἶναι τό αἷμα τῶν μαρτύρων καί τῶν ἡρώων μας, τῶν ἀδικοχαμένων μας, ὅπως ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονομίδης. Αὐτό ἐκφράζει θαυμάσια καί ὁ νομπελίστας ποιητής μας Ὁδυσσεύς Ἐλύτης:

«Γιά νά γυρίσει ὁ ἥλιος, θέλει δουλειά πολλή,
θέλει νεκρούς χιλιάδες, νά ναι στούς τρόχους,
θέλει κι οἱ ζωντανοί νά δίνουν τό αἷμά τους».

Ἡ Ἐκκλησία μας δέν εὔχεται «ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου» ἐπὶ ματαίῳ. Ὁ αἰσχρὸς κόσμος τῆς ἀδικίας θά παρέλθῃ καί ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης θά λάμψει σέ ὅλη τή γῆ. ■